

[Kalnæs]

op af den borgerlige regering. Jeg må sige med det samme, at i SF er vi uenige både med den tidligere regering og med den nuværende regering. Vi mener, at den linje, der er lagt i EP 81, altså også den nuværende regerings energipolitik, er forkert. Den satser på, at energiforbruget skal stige ganske betydeligt i de kommende år. Man regner med, at vi år 2000 skal bruge 20–25 pct. mere brændsel og mere energi, end vi gør i dag.

For SF er det afgørende, at i sparer på ressourcerne og bevarer miljøet, og derfor må vores syn på den fremtidige energipolitik gå i modsat retning: vi skal nedbringe brændselsforbruget, idet det er den bedste måde, man kan spare på ressourcerne på, men også forbedre miljøet på. Vi forestiller os faktisk, at man kan reducere energiforbruget med 40 pct. i løbet af den kommende snes år og alligevel have et samfund, der er lige så bekvemt og godt som det, vi har i dag. Det er simpelt hen et spørgsmål om at udnytte energien bedre og bruge vedvarende energi.

Det vil sige, at det handlingsprogram, der burde foreligge for den fremtidige energipolitik, først og fremmest skulle satse på besparelser, i anden omgang på vedvarende energi, i tredje omgang på udnyttelse af overskudsvarmen. Først da skulle vi give os til at bruge gas, olie og kul. Når vi bruger disse former for fossilt brændsel, så er det helt afgørende, at vi sikrer, at det ikke ødelægger miljøet, og derfor har vi for et par dage siden fremsat forslag om, at der skal indføres røggasrensning på de danske kraftværker og energiforsyningsværker i det hele taget.

Et af de spørgsmål, som fremskridtspartiet specielt vil tage op, er spørgsmålet om privatisering af energiforsyningen. Der ligger det sådan, at ét andet grundlæggende synspunkt i SFs energipolitik er, at vores energipolitik skal være under folkelig kontrol. Vi har en slags folkestyre her i landet, og det skal selvfølgelig også gælde energiforsyningen. Det udelukker, at man kan basere den på multinationale selskaber og på store, private nationale selskaber, som gennem dominans i energipolitikken får meget stor indflydelse på hele samfundsudviklingen. Derfor mener vi simpelt hen ikke, at det er den rigtige måde at gøre det på, og vi vil derfor i langt højere grad inddrage det offentlige i energiforsyningen.

En del af det må foregå i statslig regie, det kan ikke undgås. Da f.eks. handel med olie i forhold til andre lande og eftersøgningen efter olie og gas i undergrunden giver så store opgaver, må det foregå gennem et statsligt selskab. Vi støtter derfor fuldt ud, at man har et statsligt selskab, eventuelt flere selskaber – det behøver ikke at være ét stort selskab – som tager sig af disse opgaver, og vi er parate til at være med til at styrke disse selskaber i de opgaver, som de skal gennemføre. Vi mener, det er meget vigtigt, at de kan handle på rimelig måde, fleksibelt, hurtigt og effektivt. Det vil sige, at de ikke skal lægges ind under energiministeriet, men skal fungere som private aktieselskaber ejet af det offentlige, således som det allerede er tilfældet med D.O.N.G. Den måde, det organiseres bedst på, kommer vi jo til at diskutere yderligere i de kommende dage.

Så er der spørgsmålet, om et sådant statsligt selskab eller sådanne statslige selskaber skal gå ind på andre områder end dem, de allerede er i gang med. Der mener vi bestemt, at raffinaderisektoren og handel med olie inden for landets grænser er områder, som også bør tages op af offentlige selskaber. Det er ikke spørgsmålet om at lave et offentligt monopolselskab på disse områder, det er et spørgsmål om simpelt hen at skaffe andre muligheder end ene og alene at være afhængig af de private selskaber på et område, hvor de multinationale selskaber har så stor dominans, som de har. Derfor mener vi, at statslige selskaber på disse områder må engageres i den danske energiforsyning.

I det omfang man kan sørge for energiforsyningen og tage beslutning om energiforsyningen lokalt, mener vi, det skal gøres lokalt. Det er meget væsentligt, at folk har indflydelse på deres hverdag, og energiforsyningen er en meget væsentlig del af hverdagen i dag, både med hensyn til det forsyningsikkerhedsmæssige og med hensyn til det økonomiske. Derfor mener vi, at så mange beslutninger som overhovedet muligt skal tages lokalt, men alligevel ligger der altså en del opgaver, som må løses på centralt niveau.

Så rejser fremskridtspartiet spørgsmålet om a-kraften. Der ligger der jo både fra den foregående regerings side og, kan jeg forstå, også fra den nuværende regerings side den indstilling, at man skal vente og se, arbejde videre med de undersøgelser og udredninger,